

Въ по-вечето случаи болнитѣ извличатъ полза за болѣстѣта си не отъ водата собствено, а отъ нейната топлина, която, като дѣйствува на кожата, отгонва отъ нея кръвта къмъ вътрѣшнитѣ органи (студената вода) или я привлича отъ вътрѣшнитѣ органи къмъ кожата (топлата вода) и по тойзи начинъ усилюва кръвообращението, усилюва обмѣнѣтъ на веществата въ организмѣтъ — явява се усилена потребностъ въ възждане на нови вещества въ тѣлото и пр.

Впрочемъ освѣнъ температурата (топлината) едва ли може да се отрича, че и самата вода не прониква чрѣзъ кожнитѣ шюпли (пори) на тѣлото и съ растопенитѣ въ нея минерални вещества не дѣйствува непосредственно на кръвта и на скрититѣ въ разнитѣ органи болѣсти. И на това именно дѣйствие е основано тѣхното огромно значение въ терапията на многочисленни вътрѣшни нервни и накожни болѣсти.

Физиологическото дѣйствие на топлитѣ собствено води е двояко: тѣ съ своята температура възбуждатъ кожната дѣятелность, раздражаватъ кожата, способствуватъ кръвообращението, укрѣпляютъ и оживяватъ нервната система и помагатъ на болѣсти, които зависатъ отъ упадѣка на нервната дѣятелность, излѣчаватъ разни накожни болѣсти, като свѣрбежѣ, лишей и пр. Полезни сж за ревматизма, за нечисти язви и заедно съ сѣрнитѣ води способствуватъ за откритието на скритий сифилисъ и пр.

а) Хиссарски бани.

Остатки отъ староримскитѣ видове, които обикалятъ Хиссаръ-бани сж доказателство за сѣществуванието на едноврѣмешний градъ.

Възможно е да мислимъ, че хиссарскитѣ бани сж останци на античeskий Диоклетианополисъ, който се е намиралъ на сѣверъ отъ Пловдивъ.

Хиссарскитѣ бани иматъ 5 голѣми извори (Хавусъ, Чул-луджа, Инджезъ, Момина, Кюпчезъ) оградени съ здание и други още много непокрити марнички или студени (Парилка, Долно-банче и пр.).